

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Stella Benedictina Sive Regula Sanctissimi Patris Nostri Benedicti

Meyenschein, Benedikt

Hildesii, 1725

VD18 10311831

XXXIII. Si debeant Monachi aliquid proprium habere. Est Monachus nequam, Monacho qui respuit æquam Pauperiem, quâvis proprietate gravis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65028)

corum
Tur-
quoad
i posse
d sta-
n aliis.
Scri-
ne.
Mona-
MB.
ma-
men-
et re-
quo-
& eis
net d
c qui-
dum
fibi

sibi in ipsa assignata *f* Fratres vicissim succedunt, sciat, quid dat aut quid recipit. Siquis autem sordidè aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur: Si non emendaverit, disciplinæ regulari subjaceat.

- a) *Id est, supellectili vel bonis.*
b) *Sive instrumentis aliisque rebus ex ferro confectis.*
c) *Id est, præficiat.*
d) *Sive assignet, vel tradat.*
e) *Alii legunt, Breve, seu parvum Registrum, quod vulgò Inventarium dicunt.*
f) *Id est, in ipsas res assignatas, sive in eorum curam vel custodiam.*
-

II. MART. II. JUL. IO. NOVEMB.

CAPUT XXXIII.

Si a debeant Monachi aliquid proprium habere.

Præcipuè hoc vitium radicitus amputandum *b* est de Monasterio, nequis præsumat aliquid dare aut accipere finè

jussione c Abbatis, nec aliquid habere proprium d: Nullam omnino rem, neque codicem, neque tabulas e, neque graphium f; sed nihil omnino; quippe g quibus nec corpora sua h, nec voluntates i licet habere in propriâ potestate. Omnia verò necessaria à Patre l sperare m Monasterii; nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit. Omniaque sint omnibus communia, ut scriptum est n; Nec quisquam suum aliquid esse dicat, vel presumat o. Quòd si quisquam huic p nequissimo q vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel & iterum: Si non emendaverit, correptioni r subjaceat.

a) *Pro An, vel Utrum.*

b) *Sive omnino eradicandum ex corde, ore & opere, inquit Turrecrem.*

c) *Sive licentiâ per Abbatem vel immediatè, vel mediatè concessâ.*

d) *Neque in re, neque in affectu; nec in dominio, nec usu independente à voluntate Superioris sive quoad substantiam, sive quoad modum vel tempus: ex vetere enim verbo*

verbo *Monachus habens obolum non valet obolo.*

e) *Sive pugillares, in quibus scribitur stylo.*

f) *Quo in tabulis scribitur. Estque secundâ brevi, ex Ovid. &c.*

g) *Vel utpote: estque argumentatio à majore ad minus.*

h) *Hæc enim partim dedicata sunt Deo per votum castitatis; partim Superioribus tradita in ordine ad officia corporalia, disciplinas &c.*

i) *Utpote abdicatas per Votum obedientiæ.*

l) *Putæ, Abbate, vel etiam Cellerario juxta c. 31.*

m) *Subintellige ex priore vel sequente sensu, licet vel liceat.*

n) *Act. 4. de primis fidelibus.*

o) *Id est, sibi imaginetur. Non desunt fanonè, qui sic loquentem arguant peccati mortalis: quibus consentio, si cordis affectus verbis respondeat.*

p) *Alii melius legunt, hoc.*

q) *Est enim proprietas violatio voti paupertatis, ac species furti ex Lessio & aliis; imò & Sacrilegii ex S. Basil. Multorum certè vitiorum fœcunda parens.*

5) *Intellige, publicæ; Si verò neque sic cor-
rexerit, procedendum est ad pœnam di-
ctatam à S. P. c. 55. gravissimam scil. di-
sciplinam &c. Cæterum pro directione
conscientiæ.*

NB. I. *Peccare graviter Religiosum, quoties-
cunque sine legitimi Superioris licentiâ,
vel etiam cum extortâ per metum aut do-
lum formalem, accipit vel erogat materiam
gravem. Sufficit tamen ex communi DD.
licentiâ tacita [id est talis, quæ sufficienter
colligatur vel ex alio actû expressè conces-
so, vel ex consuetudine Superiori notâ nec
reprobatâ] sicut & præsumpta, quando Su-
perior commodè adiri non potest: quo ta-
men casu tenèris postea, cum potes, licen-
tiam petere pro retentione ejusdem rei
non dum consumptæ vel alienatæ. Ex Sanch.
Lug. &c. 2.] Pro gravi autem materiâ
communiter reputatur pretium mediî im-
perialis, perinde ut in furto, nisi expres-
sa ABBATIS declaratio plus designet. Ubi
tamen rectè advertit Lugo, gravitatem
hujusmodi desumendam esse ex considera-
tione potissimarum circumstantiarum, qua-
les sunt quantitas & malitia rei in se,
defrau-*

defraudatio Communitatis, detrimentum Religiosæ disciplinæ, Superior graviter invitus &c. Hinc facilius graviter peccas accipiendo pecunias & res pretiosas, quàm alia pertinentia ad victum & vestitum; facilius dando, quàm accipiendo, commo- dando vel permutando; facilius denique res Monasterii concedendo extraneis, quàm alteri de Conventu. Sed & illud constat inter DD. etiam in re minimâ peccari gra- viter, si animo obfirmato penitus exclu- datur resignatio in voluntatem Superioris.

3.] Quamvis religiosus in usu rerum con- cessarum attendere teneatur ad intentionem Superioris, licitum tamen est ex pecuniis ad liberum usum concessis dare eteemosy- nas, facere moderatas donationes, ludere pretio moderato secundum consuetudinem Ordinis ac Monasterii sui. Plura de hac materiâ remitto ad Theologos; Religiosum verò Benedictinum ad literam Regulæ. Constat certè ex historiis compluribus, nul- lâ re magis angi Religiosos in horâ mor- tis, quàm vitio proprietatis.